

3321 2den Beh. af Finantslovsf. f. Finantsaaret fra 1ste April 1870 til 31te Marts 1871.

3322

Søforterne. Derimod har Udvalget ingen Indvending fundet at turde fremsætte, men man har meent, at Overslaget, der andrager 5,700 Rbd., var betydelig over det, som maatte antages for at være nødvendigt for Etablissementer, der ere saa umiddelbart omgivne af Vand, som Tilfældet er med Søforterne, og man har troet, at naar der i dette Diemed stilledes til Naadighed for Krigsbestyrelsen et Beløb af 3,000 Rbd., da vilde man kunne naae den Hensigt, som man tilsigter. — Nr. 39 er et Forslag af Mindretallet, som jeg tillader mig at forbigaae. — Nr. 40 er et Forslag af den høitærede Krigsminister, hvor der under Konto Q. forlanges et Beløb af 150 Rbd., som er nærmere begrundet i en Skrivelse til Udvalget, som man ikke har fundet Anledning til at aftrykke. Jeg troer at turde sige, at det er med en særegen Beredvillighed, at Udvalget har tiltraadt dette Forslag.

A. Sage: Jeg veed jo, hvor haabløst det er at gjøre noget Forslag imod det ærede samlede Finantsudvalg, men jeg kan dog ikke lade være at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa en enkelt Sag. Det er Forslaget under Nr. 35, Betænkningens Nr. 49, som den ærede Ordfører nu omtalte, og den Kalkule, han der nævnte, der egentlig meest ængster mig, og som bringer mig til at forelægge denne Sag for det høitærede Thing med saa faa Ord, som jeg kan. Vi kjende Alle Beskaffenheden af den saakaldte civile og den militaire Materialgaard. Det har jo i lang Tid været bestemt, at disse Eiendomme skulde sælges til Nedbrydelse og den værdifulde Grund afhændes til Bedste for Statskassen, og det vilde have været, især i den gode Tid, et meget betydeligt Beløb, som derved vilde have været indvundet. I Samlingen 1865—66, da Finantsloven for 1866—67 blev behandlet, var der stillet det Forslag af Kirke- og Underviisningsministeren, at der skulde anvendes 12,000 Rbd. til Opførelsen af en Vo-

lig med Auktioner for de to Billedhuggere, der havde deres Bopæl og Aukterer i den civile Materialgaard. Imod uden Videre at bevilge dette Beløb finder jeg, at Ordførelsen har yttret sig saaledes, — om det maa være mig tilladt at oplæse Noget deraf: „Finansministeren ønsker nu at afhænde denne Gaard — den civile Materialgaard — og dette er vistnok meget forstandigt, idet man nemlig her har en værdifuld Grund, som kan udbringes til en betydelig Salgspris, især under de nuværende Forhold. Det maa derfor bifaldes, at Regjeringen vil afhænde den, men Sagen er, at denne Grundts Afhændelse ikke vil have nogen reel Værdi for Statskassen, hvis man ikke tillige derunder kan indbefatte den tilstødende Grund, som tilhører Militairetaten, og hvorpaa Ingenieurcorpsets Materialbygning er placeret. Denne Bygning, der hedder „Materialgaarden for Militairetaten“, er efter Alt, hvad Udvalget har kunnet erfare, fuldstændig overflødig, thi de Materialier, som oplægges der, ere for aldeles Intet at regne og have ingen Betydning for Militairetaten“. Ordføreren gaar videre og yttret sig i meget stærke og keftente Ord om den hele Sag. Under Finantslovens Behandling var der flere ministerielle Uttringer, der endte med, at Finansministeren erklærede Thinget, at han havde det bedste Haab om meget snart at blive enig med Krigsministeren, saaledes at Eiendommen kunde blive stillet til Auction, og efter denne Erklæring siger den ærede Ordfører, at han nu vil stemme for Forslaget om at bevilge de 12,000 Rbd. Det var altsaa omtrent for 5 Aar siden. Det maa ogsaa i dette Dieblis have været Alvor med at bringe denne Realisation istand, thi vi finde, at der var blevet givet Ordre til, at Alle de, der havde Bopæl paa den militaire Materialgaard, skulde flytte. Der var en høitstaaende Militair, som var saa ungdommelig og godtroende, at han virkelig flyttede, men der var en anden høitstaaende Militair, som var klog nok til at blive, og da man saae det, var der en tredje høit-